

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 31. august 2026

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-5421/2026-VLR
(10. afdeling)

Klager (Biologisk mor)
(advokat Bitten Kjærsgaard, beskikket)

mod

Ankestyrelsen

Yderligere part:

Barn
(advokat Karsten Fryland Nielsen, beskikket)

Retten i Randers har den 6. januar 2026 afsagt dom i 1. instans (sag BS-15107/2025-RAN).

Landsdommerne Lars Christensen, Cecilie Maarbjerg Qvist og Niels Deichmann (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Klager (Biologisk mor), har gentaget sin påstand for byret -ten om, at Ankestyrelsens afgørelse af 6. marts 2025 ophæves.

Indstævnte, Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet.

Barn har tiltrådt Ankestyrelsens påstand.

Supplerende sagsfremstilling

Ankestyrelsen har udarbejdet en supplerende redegørelse af 10. august 2026.

Der er for landsretten fremlagt uddrag af journal for perioden 27. januar 2026 til 23. juli 2026 vedrørende Klager (Biologisk mor).

Forklaringer

Klager (Biologisk mor) har afgivet supplerende forklaring.

Klager (Biologisk mor) har forklaret, at hun fortsat afsoner i Fængsel 2. Hun har afsonet i fire år. Hun afsoner på lukket afdeling. Hun kan søge udgang til marts 2027. Hun har ikke været i retten vedrørende sin ansøgning om samvær med Barn. Hun har ikke hørt mere til sagen. Hun kan ikke tilgå e-Boks, da hun er fængslet. De fleste ting, som sendes fra retten, sendes enten til fængslet eller hendes advokat. Hun har ikke modtaget noget om samværsagen fra sin advokat. Hun vil stadig søge samvær med Barn, og hun har anmodet Advokat 2 om at finde ud af, hvad der er sket med sagen. Hun havde sidste gang samvær med Barn den 9. september 2024. Hun kunne ikke få udgang fra fængslet til samvær med Barn i By 2. Det var omkring det tidspunkt, at forældrekompetenceundersøgelsen blev lavet.

Hun har begge sine forældre og sin store søn, Søsken. Hun har desuden sin bror og hans kæreste, som har en lille pige. Hun har også en ekssvigerinde, som har et barn, og sin morfar. Hendes netværk kan være der for Barn. Hendes mor har haft samvær med Barn. Søsken har været med til samvær, når han kunne få fri. Hendes far har også været med nogle gange, og det samme har hendes morfar. Hendes familie vil gerne være i Barns liv. Hendes familie har ikke været tilstrækkeligt inddraget. Hun har ikke længere kontakt med Person 5. De er blevet skilt. Det er på grund af straffesagen, hvor Person 5 er dømt for at slå Person 2 ihjel. Hun har accepteret, at hun er blevet dømt i straffesagen. Søsken havde det skidt med at blive inddraget i forældrekompetenceundersøgelsen, da han ikke havde givet samtykke til noget, og han blev ikke hørt, når han henvendte sig til kommunen. Hun taler med Søsken 5-6 gange om ugen. Søsken bliver 24 år. Søsken har været ked af det og presset over, at han ikke længere kan være en del af Barns liv. Søsken og hendes mor har søgt samvær med Barn. De er blevet kontaktet af Familieretshuset, og der er ved at blive lavet sagkyndige undersøgelser til brug for afgørelsen om samvær.

I fængslet er hun gangpige og gør rent på afdelingen. Når hun har fri, laver hun kreative sysler som hækling, perler og puslespil. Hun bager også og laver marmelade. Hun havde omkring 14 psykologsamtaler i By 1 Arrest. Psykologen forstod hende som menneske, og hun kan se sig selv i hans beskrivelse. Hun kan ikke huske, hvornår hun startede på samtalerne, eller hvor ofte hun havde

samtaler. Hun har stadig psykologsamtaler. Det er ca. hver tredje uge. Der er ikke en slutdato for samtalerne. Hun har tænkt sig at fortsætte, så længe hun har positiv effekt af samtalerne. Hun får hjælp til at sætte ord på og arbejde med nogle af de ting, der har været svære i forhold til straffesagen og i forhold til forløbet med Barn og undersøgelser mv. Hun har lært, at det er ok at vise følelser. Hun har tidligere gemt sine følelser væk i forhold til ikke at vise andre, at hun blev ked af det. Hun viste ikke følelser, da hun var i Fængsel 1. Hendes følelser kommer frem, når hun er alene. Det er blevet anderledes efter, at hun har haft psykologsamtaler.

Det var rart, at samværet overgik fra at være overvåget til at blive støttet. Ved de støttede samvær var der før- og eftersamtaler, og det var godt.

Der er ikke nogen, som har undersøgt hovedskader hos hende, siden hun blev scannet i 2020. Hun mener, at den første forældrekompetenceundersøgelse blev inddraget i den anden undersøgelse. Det har hun det skidt med. Hun kan ikke forstå, at man ikke startede forfra. Hun ved ikke, om Person 1 har lavet neuropsykologiske undersøgelser. Hun blev ikke scannet i 2024. Hun kan huske det håndskrevne notat, som hun fik til opstartsmødet med Person 1. Det var den forberedelse, hun fik til undersøgelsen. I By 1 Arrest fik hun at vide, hvornår Person 1 kom. Det gjorde hun ikke i Fængsel 2. Da Person 1 mødte op i Fængsel 2 de første to gange, var der ikke nogen, som vidste, hvem hun var. Personalet i Fængsel 2 troede, at det var, fordi hun havde rekvireret en psykolog udefra i stedet for at bruge deres psykologer. Det var rigtig ubehageligt, at hun ikke vidste, at Person 1 kom. Det var 2-3 uger efter, at hun var flyttet til Fængsel 2. Hun fik samtidig at vide, at samværet med Barn var flyttet til By 2, og at hun ikke kunne få samvær med ham. Det var en forfærdelig periode. Hun var ked af det og frustreret. Da Ankestyrelsen vurderede, at det var en for

kert afgørelse, var Barn kommet ud til en adoptivfamilie, så på det tidspunkt kunne der ikke fastsættes samvær.

Der er en grund til, at hun har gemt sine følelser væk. Da hun lukkede op for dem i forbindelse med forældrekompetenceundersøgelsen, fik hun at vide, at det var teater. Hun har derfor ikke lyst til at lukke op igen. Hun udfyldte papirerne uden psykologens tilstedeværelse efter psykologens valg. Psykologen stillede bagefter spørgsmålstejn ved, om det var hende, som havde udfyldt skemaerne. Hun følte, at Person 1 var tidspresset i forbindelse med undersøgelsen, men Person 1 var også ubehagelig over for hende. Hun tror, at Person 1 var irriteret over tidspresset, og det gik ud over hende. Der er tre personer, som har deltaget i undersøgelsen. Det er Person 1, Person 4 og Person 6. Person 6 deltog i forbindelse med de to videoer, som skulle laves af hende og Barn. Hun var med til at sætte video

op og var med til at stille spørgsmål. Hun deltog på lige fod med Person 4. Hun mener ikke, at Person 6 fortalte om sin rolle eller præsenterede sig som psykolog. Person 6 opførte sig som Person 4 og Person 1. Det er forkert, at Person 6 ikke er nævnt i forældre

kompetenceundersøgelsen. Hun kan ikke genkende sig selv i undersøgelsen, og hun har klaget til Psykolognævnet over den. Hun kender ikke udfaldet af klagen. -

Hun accepterer, at Barn er anbragt. Hun ved ikke, hvor længe han skal være det. Det afhænger af de ting, hun skal søge med hensyn til udgang, pension mv. Barn skal ikke bare hjem til hende, når hun kommer ud. Der skal være en hjemgivelsesperiode, hvor samværene langsomt trappes op. Den skal være minimum tre måneder og måske ½-1 år. Det er ok, hvis det tager så lang tid. Det hele afhænger af, hvordan Barn har det.

Hun tænker ikke, at det vil være rart for Barn at få at vide, at hans far er død, og at hun er dømt for medvirken til drabet. Hun vil ikke begynde at fortælle ham om det selv. Der vil skulle medvirke en psykolog eller en rådgiver til en sådan samtale med Barn, da det skal gøres på en ordentlig måde. Barn har besøgt hende i fængslet. Da var han to år, så de hyggede bare. -

Hun var lige blevet 18 år, da hun fik Søsken. Hun havde Søsken hjemme, og han har aldrig været anbragt. Søsken har fuldtidsjob, kæreste og bil og fungerer som alle andre. Han bor stadig hos hendes forældre. Han arbejder sammen med hendes lillebror og besøger hendes morfar, når han har tid. Søsken flyttede ned til hendes forældre, da han var 15 eller 16 år, fordi der var nogle konflikter, som hun ikke syntes, at han skulle være en del af.

Hun vil acceptere en anbringelse af Barn, men ikke en adoption. Hun ved, at en adoptivfamilie kan være lige så ustabil som en plejefamilie. Det handler også om hendes og hendes families mulighed for kontakt med Barn og om Barns mulighed for at kende sin biologiske familie.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoption i særlige tilfælde meddeles uden forældrenes samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter § 9, stk. 3, kan adoption efter stk. 2 meddeles, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet. -

Barn blev ved fødslen Dato 2022 anbragt i plejefamilie uden samtykke fra Klager (Biologisk mor), og han har været anbragt uden for hjemmet frem til, at han blev frigivet til adoption. Efter en samlet vurdering af

sagens oplysninger, herunder navnlig efter oplysningerne i forældrekompetenceundersøgelsen af 11. november 2024, tiltræder landsretten, at betingelserne i barnets lov for anbringelse af Barn uden for hjemmet er opfyldt. -

Spørgsmålet er herefter, om det er sandsynliggjort, at Klager (Biologisk mor) varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn, og om det af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst vil være bedst for ham, at der sker bortadoption.

Der skal, jf. Højesterets praksis, være en høj grad af sandsynlighed for, at forældre uanset støtteforanstaltninger ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet. Det fremgår desuden af forarbejderne til adoptionslovens § 9, stk. 3, at barnets alder har betydning ved vurderingen af, om det er sandsynliggjort, at forældrene varigt er uden forældreevne, og at der alt andet lige skal mere til for at sandsynliggøre, at dette er tilfældet, hvis der er tale om et helt lille barn, end hvis der er tale om et større barn, hvor det har været muligt at vurdere forældreevnen og relationen mellem barnet og forældrene i en periode. -
Er der tale om et helt lille barn, stilles der således større krav til sandsynliggørelsen af den manglende forældreevne. -

Klager (Biologisk mor) har udover Barn et barn, Søsken, og der blev i 2011 foretaget en forældreevneundersøgelse af hende vedrørende Søsken. Af undersøgelsen fremgår blandt andet, at Klager (Biologisk mor) har grundlæggende vanskeligheder ved at engagere sig følelsesmæssigt i andre, og at hun har et udpræget undvigende tilknytningmønster. Det fremgår endvidere, at hendes kognitive og følelsesmæssige vanskeligheder indikerer, at hun har svært ved at tage imod råd og vejledning, især i problemstillinger der involverer følelsesmæssige faktorer. Det fremgår endelig, at undersøgelsen viser, at Klager (Biologisk mor) ikke har samme opfattelse af sin situation som andre mennesker, og at det vil gøre alle vejlednings- og støtteforløb vanskelige. -

Af forældrekompetenceundersøgelsen af 11. november 2024 fremgår følgende af den samlede prognosevurdering:

”Med afsæt i ovenstående udredning og sammenfatning vurderes det sandsynliggjort at Klager (Biologisk mor) varigt er ude af stand til at varetage forældreamsorgen for Barn samt sikre stabilitet og kontinuitet gennem hans opvækst. -

Hendes forældreevner vurderes ikke at have løftet sig kvalitativt siden årene med Søsken, og hendes refleksioner om årsager til, at det gik, som det gjorde, i løbet af Søskens opvækst, refleksioner omkring egen opvækst, egne forhold til andre, særlig mændene i sit liv, og svigtende stabilitet såvel erhvervsmæssigt som somatisk og psykisk, er præget af answersfralæggelse, mangfoldige bortforklaringer, skyde skylden på an -

dre og henvisning til at andre lyver, hvis de giver andre vidnesbyrd end hendes.

Hendes evner for at tage fra på interventioner fremstår i det beskrevne livslangt udfordrede, og mange behandlingsforløb, der har været sat i værk både i forhold til Søsken og hende selv, har været forvirrende for hende, hun har stoppet dem, er flyttet kommune eller er bare ophørt.

Hun finder det "lettere bare at lytte til sin mavefølelser" og bryder sig ikke om at tage imod instrukser og anbefalinger fra andre (hvilket hendes strukturerede observation kunne bære vidnesbyrd om).

Klager (Biologisk mor) vurderes qua sin egen forstyrrelse og tilknytningsmønstre, der ikke vurderes at have udviklet sig siden 2011, heller ikke selv at kunne udvikle sig – hverken i eller udenfor et fængselsrammer. Dette slet ikke

i tilstrækkelig grad til, at hun på længere sigt vil kunne varetage omsorgen for Barn, sikre ham stabilitet og kontinuitet gennem hans opvækst samt sikre hans udvikling, hvor hun samtidig tager ansvar for og justerer sin indsats i forhold til hans potentielle sårbarhed."

Den børnesagkyndige i Ankestyrelsen har vurderet, at denne prognosevurdering er validt gennemført, og materialet er tilstrækkeligt og relevant til de konklusioner, der er foretaget. Undersøgelsen er udarbejdet af to autoriserede psykologer, og landsretten finder, at det forhold, at der i forbindelse med opsætning af video og instruktion i forbindelse med observation af samvær har delta-

På den baggrund og efter en samlet vurdering af sagens oplysninger tiltræder landsretten, at der er en høj grad af sandsynlighed for, at

Klager (Biologisk mor) uanset støtteforanstaltninger varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn.

Landsretten finder endvidere, at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst vil være bedst for Barn, da alternativet til adoption vil være, at Barn med en høj grad af sandsynlighed vil skulle tilbringe hele sin barndom hos en professionel plejefamilie med den usikkerhed, dette indebærer, blandt andet med hensyn til, at plejeforholdet kan blive opsagt.

Landsretten tiltræder herefter, at betingelserne i adoptionslovens § 9, stk. 2, jf. stk. 3, for bortadoption af Barn uden samtykke, er opfyldt, og at adoption uden samtykke ikke vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 31-08-2026 kl. 10:01

Modtagere: Advokat (L) Karsten Fryland Nielsen, Appellant Klager (Biologisk mor),
Indstævnte Ankestyrelsen